

Światowe trendy na rynku cydru

Przez ostatnich 15 lat rynek cydru dynamicznie się rozwijał. Niestety obecnie możemy zauważyć stopniowe spowalnianie tego korzystnego dla branży trendu.

Dane o poziomie konsumpcji pokazują, że główny wzrost rynku cydru nastąpił w latach 2005-2015 i był zlokalizowany przede wszystkim w Ameryce Północnej, Europie Zachodniej oraz Ameryce Łacińskiej. Niestety w ostatnim czasie pojawiło się wyplaszczanie tego trendu.

Co istotne, udziały poszczególnych rynków w całkowitej konsumpcji cydru niewiele się zmieniły. Pokazuje to silną rywalizację pomiędzy producentami i potrzebę znalezienia narzędzia pozwalającego wyróżnić się na tle konkurencji.

Rozwiązaniem tego problemu może być wybór konkretnych jabłek do produkcji cydru oraz określonej technologii, czyli dobór szczepu drożdży i warunków fermentacji. Mogą one bowiem w znaczący sposób wpływać na wynik fermentacji.

Podążając tym tropem dział rozwoju firmy Fermentis wyselekcjonowała 4 szczepy drożdży dedykowane konkretnym stylom cydru.

Dobór szczepu drożdży do stylu cydru

Produkty określane mianem cydru mogą być bardzo różne w zależności od rejonu świata. Jest to uzależnione zarówno od tradycji i zwyczajów produkcji w poszczególnych rejonach świata, jak i od surowców używanych do wytwarzania cydru. Poza różnymi metodami wytwarzania możemy spotkać się np. z cydrem z soku mętnego, soku klarownego czy koncentratu. Niekiedy bywa on też wzbogacany cukrem lub miodem, co podnosi zawartość alkoholu. Z tego powodu określenie uniwersalnej definicji cydru jest praktycznie niemożliwe.

Charakterystyka szczepów drożdży

Style cydrów różnią się ze względu na warunki, które odpowiedzialne są za ich charakterystykę. W celu przeprowadzenia badań wyodrębniono 4 najistotniejsze: charakterystyka jabłek, źródło oraz ilość cukrów w nastawie, stopień odfermentowania i temperatura fermentacji.

Bardzo interesujące było przetestowanie szczepów drożdży w różnych, czasami skrajnych stylach cydrów. Pozwoliło to wybrać szczepy najbardziej dopasowane do konkretnego typu cydru. Spośród ponad 20 ocenianych szczepów, wybrane zostały cztery z uwagi na cechy takie jak ich wytrzymałość, profil analityczny i aromatyczny. (SafCider™ AB-1, SafCider™ TF-6, SafCider™ AS-2 i SafCider™ AC-4)

Wytrzymałość

Jest to odporność na trudne warunki fermentacji, tj. wysokie stężenie cukru (zawartość najtrudniej fermentowalnych cukrów tj. fruktozy), niskie pH, niedobór składników odżywczych, niską temperaturę.

SafCider™ TF-6 wyraźnie odróżnia się od pozostałych szczepów, ponieważ nie przefermentowywał wszystkich cukrów i zazwyczaj pozostawiał ~25 g/l. Wśród nich główną część stanowiła fruktoza. Tę zależność zaobserwowano w większości testów. TF-6 był w stanie

zmetabolizować wszystkie cukry w cydrze w stylu angielskim (wysoki YAN, niska taničność, łagodniejsze otoczenie, wysoka temperatura). Uwidacznia to większe potrzeby tego szczepu i fakt, że dobór drożdży może być kluczowy w osiągnięciu celu cydrownika.

Profil analityczny

Po zakończeniu fermentacji przebadano wszystkie podstawowe parametry fermentacji. Szczególną uwagę zwrócił profil kwasowości cydrów. Odzwierciedla on zachowanie metaboliczne szczepu, które ma duży wpływ na profil organoleptyczny.

W przypadku szczepu SafCider™ AB-1 zaobserwowano, iż w większym zakresie niż inne jest w stanie spożywać dominujący kwas obecny w jabłkach, tj. kwas jabłkowy. Dzieje się to poprzez przemianę jabłkowo-etanolową, która zmniejsza całkowitą kwasowość i jej odczucie w ustach.

Z drugiej strony, niektóre szczepy, np. SafCider™ AC-4, zachowują kwasowość utrzymując uczucie rześkości. Istotny lecz negatywny (aromaty octu) wpływ na profil aromatyczny cydru ma zdolność szczepów do produkcji kwasu octowego podczas fermentacji. Z tego powodu wszystkie wyselekcjonowane szczepy charakteryzują się bardzo niską produkcją kwasu octowego. Szczególnym przypadkiem jest szczep TF-6, który cechuje się ekstremalnie niską produkcją nie tylko kwasu octowego, ale i SO₂ oraz aldehydu octowego.

Profil aromatyczny

Poza alkoholami wyższymi, są dwa główne rodzaje związków aromatycznych produkowane przez drożdże podczas fermentacji i mające znaczący wpływ na profil aromatyczny cydrów. Pierwszy z nich to estry octanowe. Najistotniejszym i najobficiej występującym estrem jest octan izoamylu z charakterystycznymi nutami bananów i cukierków. Jest on uznawany za ogólny wzmacniacz aromatu. Drugi to estry etylowe, które nadają bardziej dyskretne, ale złożone kwiatowe i owocowe aromaty. Ogromne różnice w obecności tych związków mogą drastycznie wpłynąć na postrzeganie smaku i aromatu cydrów.

Zauważono duże różnice pomiędzy pracą poszczególnych szczepów drożdży. Nawet jeśli stężenia związków aromatycznych były w oczywisty sposób zależne od składu nastawu, a konkretnie od ilości fermentowanych cukrów (szczególnie w przypadku octanu izoamylu, którego część octanowa jest bezpośrednio związana ze szlakiem glikolizy), mogliśmy wyodrębnić wspólne trendy. Z wyjątkiem cydru, gdzie SafCider™ TF-6 wykazywał zawsze wyższą produkcję octanu izoamylu niż reszta szczepów.

Tylko w przypadku cydru angielskiego, SafCider™ TF-6 rzeczywiście był w stanie nie pozostawić cukrów po fermentacji. Sugeruje to silny związek między stresem generowanym pod koniec fermentacji a wytwarzanym aromatem. SafCider™ AC-4 wykazał szczególnie wysoką, ale dość stabilną produkcję estrów etylowych (napędzaną przez oktanian etylu - owocowy/kwiatowy). Stawia to hipotezę o niezawodnej złożoności smaków przy wykorzystaniu tego szczepu. SafCider™ AB-1, a w szczególności SafCider™ AS-2 produkowały więcej estrów w trudniejszych warunkach, przy czym SafCider™ AB-1 był dość neutralny, zachowując charakter surowca.

Porównanie szczepów drożdży na tradycyjnym francuskim słodkim cydrze

Opierając się na doświadczeniu IFPC i wyszkolonym panelu degustacyjnym specjalizującym się we francuskich tradycyjnych słodkich cydrach, przeprowadzono degustację cydrów testowych zatrzymanych z około ~ 30 g / l cukrów resztkowych (zwane cydrami „Brut” w języku francuskim). Specyfika tej degustacji polegała na ocenie owocowości cydrów za pomocą dwóch głównych deskryptorów: „Owocowy/Kwiatowy” odpowiadający odczuciu świeżych owoców (jabłko, gruszka, banan) oraz „Przetworzone owoce” związane z dojrzałymi lub przetworzonymi owocami (jak kompot). Są to aromaty niekoniecznie poszukiwane, ale dodają złożoności cydrowi. Po ocenie poproszono degustatorów o wyszczególnienie nut świeżych i przetworzonych owoców w celu zidentyfikowania aromatów charakterystycznych dla każdego szczepu. Na koniec dokonano prostej oceny podstawowych smaków: słodki, kwaśny, gorzki i cierpki.

Na podstawie tych degustacji, SafCider™ TF-6 i SafCider™ AS-2 uzyskały najwyższe oceny w przypadku świeżych i przetworzonych owoców. SafCider™ AC-4 został oceniony jako prostszy aromatycznie i głównie sprofilowany na świeżość. SafCider™ AB-1 określono jako najbardziej neutralny.

Charakterystyka sensoryczna wszystkich cydrów była zdominowana przez obecność nut jabłkowych. SafCider™ TF-6 cechował się zdecydowaną obecnością aromatów bananowo-gruszkowych i czerwonych owoców. SafCider™ AS-2 nadawał wyraźne nuty cytrusowe, a SafCider™ AC-4 kwiatowe. SafCider™ AB-1 koncentrował się na rozbudowie aromatów jabłkowych.

Zarówno ogólna charakterystyka, jak i wyróżniające aromaty dość dobrze pokrywały się z produkcją związków aromatycznych określonych analitycznie. Była to wyższa produkcja octanu izoamylu przez SafCider™ TF-6. Zwiększyła ona intensywność, ale także złożoność aromatyczną w stosunku do innych cydrów. W przypadku SafCider™ AS-2 i SafCider™ AC-4, występuje produkcja estrów etylowych, takich jak oktanian etylu. Tłumaczy to pojawianie się nut kwiatowych. SafCider™ AB-1 charakteryzuje się najmniejszą produkcją związków aromatycznych i tym samym najwyraźniej zachowuje cechy wykorzystanych jabłek.

Po ocenie aromatycznej wyniki analiz zostały zestawione z charakterystyką kwasowości cydrów fermentowanych na poszczególnych szczepach. Potwierdza ona zachowanie wyższej kwasowości przez SafCider™ AC-4 oraz utrzymanie jej na umiarkowanym poziomie przez SafCider™ TF-6 i SafCider™ AS-2. Fermentis przygotował mapę, która opisuje wpływ tych 4 szczepów i służy jako pomoc w wyborze drożdży dla producentów cydru.

Podsumowanie

Zastosowane drożdże mają ogromny wpływ na profil cydru. Wiąże się to nie tylko z dynamiką fermentacji, ale i parametrami sensorycznymi cydrów. Jest to więc doskonałe narzędzie, aby stworzyć wyjątkowe cydry o indywidualnym charakterze.

W tym właśnie celu została stworzona bardzo zróżnicowana linia drożdży SafCider™. SafCider™ AB-1 (Apple Balanced) do produkcji zbalansowanych cydrów, nawet w trudnych warunkach fermentacji. SafCider™ AS-2 (Apple Sweet) do słodkich i wytrawnych cydrów o złożonym profilu aromatycznym skomponowanym ze świeżych i przetworzonych owoców. SafCider™ AC-4 (Apple Crisp) idealny do bardzo świeżych i rześkich (słodkich lub wytrawnych) cydrów. SafCider™ TF-6 (Tutti Fruiti) polecany do intensywnie owocowych, ale raczej słodkich i okrągłych cydrów.

Make YOUR choice dla cydrów

KAŻDY CYDR JEST WYJĄTKOWY, PODOBNIIE JAK
KAŻDY SZCZEP DROŻDŻY

www.centrumfermentacji.pl

